Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία. . .	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος. .	» 4,50	Ἑξάμηνος. . .	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος. . .	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.
Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. Λ. 10. Ἐξωτερ. Λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος — *Ἐν Ἀθήναις, 2 Ἀπριλίου 1911* — *Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 13*

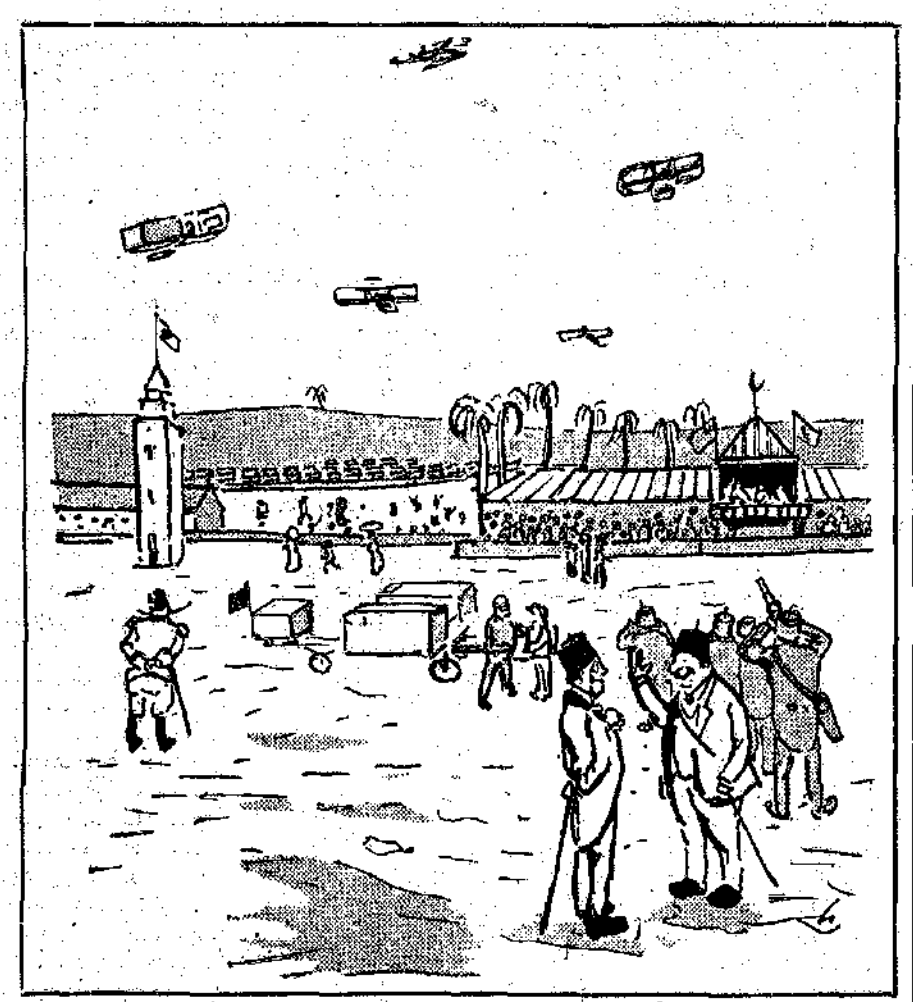

ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ

[Ἀεροναυτικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ Lucien de Grilly*]*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — *Ὁ δωδεκαετὴς ἀεροπόρος Λουκιανὸς μαζὶ διηγεῖται ὁ ἴδιος τὸ δεύτερόν του ταξείδι. Ἀνεχώρησε μὲ τὸ ἀεροπλάνον του «Κρᾶ-Κρᾶ» ἀπὸ τὸ Ραινοὺ τῆς Γαλλίας μὲ σκοπὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἔχει μαζί του τὴν μικρὰν ἀδελφήν του Βαβέταν καὶ τὸν γέροντα κόρακα Κρᾶ-Κρᾶ, ὁ ὁποῖος τῷ χρησιμεύει ὡς πιλότος. Διαλαχίζει τὴν Γαλλίαν, κατέρχεται εἰς τὴν Ἰταλίαν, διανυκτερεύει παρὰ τὸ Τουρῖνον, τὴν ἑπομένην ἐξακολουθεῖ τὸ ταξεῖδι του, φθάνει εἰς τὸν κόλπον τῆς Νεαπόλεως, διέρχεται τὸν πορθμὸν τῆς Μεσσήνης, πετᾷ ἄνωθεν τῆς Μεσογείου καὶ ἀφίνει ὀπίσω του τὴν Κρήτην.*

Ἡ ζωή μας ἐν τούτοις ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὸν κινητῆρα, διότι ὁ ἄνεμος εἶχε πέσει. Ἂν ἐτελείωνεν ἡ βενζίνα, ἤμεθα χαμένοι. Δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ ἰδῶ πόση ἔμενεν ἀκόμη εἰς τὸ δοχεῖον... Ὁ θαλάσσιος ἀὴρ μὲ εἶχε ζαλίσει... Ξαναποιμήθηκα μὲ σταυρωμένα χέρια, συλλογιζόμενος τὴ μαμμά.

Δυσάρεστον συναίσθημα μὲ ἀφύπνησεν ἀποτόμως. Ἕνα πρᾶγμα ὑγρὸν ἔψαυσε τὸ πρόσωπόν μου. Συγχρόνως ἤκουσα γύρω μας ὀξεῖς κρωγμούς... Ἄνοιξα τὰ μάτια... Ὁ πρωϊνὸς ἥλιος ἐξέχυνε τὰς χρυσορροδίνους του λάμψεις... Σμῆνος γλάρων μᾶς εἶχε περικυκλώσει καὶ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἡ πτέρυξ, βρεγμένη ἀπὸ θάλασσαν, μὲ εἶχε κτυπήσει εἰς τὴν παρειάν. Ἡρωϊκῶς ὁ Κρᾶ-Κρᾶ συνῆπτε ἀγῶνας ἀπεγνωσμένους. Ὡμοιάζε μὲ θυρωρὸν προσπαθοῦντα νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς παρεισάκτους...

Ὦ Θεέ μου! Μόλις δέκα μέτρα ἀπείχαμεν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης... Καὶ ἄλλα μεγάλα πουλιά, μὲ μακρυὰ πόδια καὶ κόκκινες μύτες, ἐπλησίαζαν... Ἀνύψωσα τὸ δοχεῖον τῆς βενζίνης. Ἐτρομπάρισα δύο τοὐλάχιστον λίτρας λάδι. Ὁ κινητήρ, ἀναζωογονηθείς, ἐξέπεμψε χειμάρρους καπνοῦ καὶ ἤρχισε νὰ δουλεύῃ μὲ τὴν μεγαλητέραν του ταχύτητα... Ἐσώθημεν!.. Αὐταὶ αἱ ἴδιες καὶ ἐκεῖνοι οἱ γλάροι προανήγγελλον τὴν ξηράν. Εἰς τὸ βάθος, ἐκεῖ πέραν, ὁ ὅρμος τῆς Ἀλεξανδρείας ἀνυψοῦτο βραδέως καὶ ἡ πόλις ἀνεφαίνετο ὡς χορὸς λευκοφόρων κορασίων σταματισμένος ἐνώπιον τῆς θαλάσσης.

— Βαβέτα! Βαβέτα! φθάσαμε στὴν Αἴγυπτο!

Ἐπέστρεψα εἰς τὸ ἐδώλιόν μου, ἀνύψωσα τὸν «Κρᾶ-Κρᾶ» ὡς ἑκατὸν μέτρα... καὶ μετ' ὀλίγον εὑρέθημεν ἄνωθεν ἑνὸς

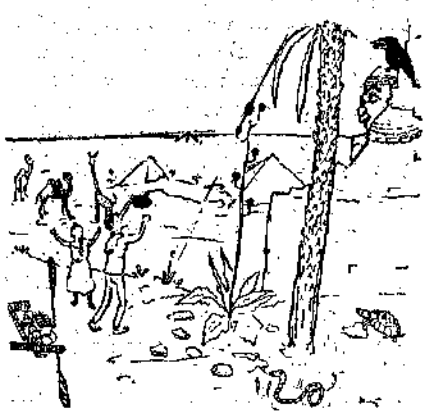

ατμόπλοίου τῶν Μεσαζερί, τὸ ὁποῖον προσεπάθει νὰ ἀποφύγῃ εἰς τὸν λιμένα... Ἐστρέψαμεν ἀριστερᾷ... Ὁ Νεῖλος ἠπλώθη ἐνώπιόν μας, ἐκτυλίσσων τοὺς γραφικούς του μαιάνδρους... Ἔπειτα εἴδαμεν τὸ Κάϊρον... τὴν ἀμμώδη ἔρημον... καὶ τὰς τρεῖς Πυραμίδας ὡς τρία χιγάντια παρατήγματα... Ἡτοιμάσθην νὰ χειρισθῶ τὸ πηδάλιον ὥστε νὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὁ κινητήρ, μετὰ τρεῖς-τέσσαρας ἀφλογιστίας, ἐσταμάτησεν ἀποτόμως... Ἐτελείωσεν ἡ βενζίνα, ἀλλὰ φθηνὰ τὴν ἐγλυτώσαμεν!...

Μὲ τὴν βοήθειαν πλέον τῶν πτερύγων μόνον καὶ τοῦ πηδαλίου, ἠμπορέσαμεν νὰ κατέλθωμεν πλησίον ἑνὸς φοίνικος.

Καὶ διὰ νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν χαράν μας, ἀρχίσαμεν νὰ χορεύωμεν ὡς ἄγριοι, φωνάζοντες:

— Ἡλιούπολις! Ἡλιούπολις!..

Ὅλοι ἐδῶ κατεβαίνουν!

Μέτ' ὀλίγον, αὐτοκίνητα τρέχοντα ἀθορύβως ἐπὶ τῆς ἄμμου ἔφθασαν πλησίον μας, καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς προπορευομένης καμήλου, ἕνας χονδρὸς κύριος μὲ κόκκινον φέσι, μᾶς ἐφώναξε:

—Καλῶς ὁρίσατε, ἐνδοξοι ἀεροπόροι!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶνε πολὺ δυσκολώτερον νὰ λάβῃ κανεὶς μέρος εἰς ἀεροδρομικοὺς ἀγῶνας παρὰ νὰ κάμῃ ἐλεύθερα πειράματα εἰς τὸ Ἰσσύ, εἰς τὸ Πῶ ἢ εἰς τὸ Μουρμελών. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι εἶνε τὸ ἴδιον πρᾶγμα: νὰ κανονίσῃ τὴν μηχανήν του, νὰ πετάξῃ καὶ νὰ μείνῃ εἰς τὸν ἀέρα περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον χρόνον, μᾶλλον ἢ ἧττον ὑψηλά. Ἀλλὰ πιστεύσατέ με ὅτι διαφέρει πολύ!

Καὶ ἐν πρώτοις, δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ διαλέξῃ οὔτε τὴν ἡμέραν του, οὔτε τὴν ὥραν του, οὔτε τὸν ἄνεμόν του. Ἔπειτα πρέπει νὰ προσέχῃ τοὺς συναγωνιστάς του καὶ τοὺς ἀγωνοδίκας· νὰ μὴ χάνῃ ἀπὸ τὰ μάτια του τοὺς πύργους οἱ ὁποῖοι δεικνύουν τὰς ἀποστάσεις καὶ τὸ ἀερόστατον, τὸ ὁποῖον ὁρίζει τὸ ἐλάχιστον ὕψος. Πρέπει ἀκόμη νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὸ κοινόν, τὴν περιέργειάν του, τὴν κλίσιν του πρὸς τὰς συγκινήσεις. Κάτι βέβαια χρεωστεῖ καὶ εἰς πρὸς τοὺς θεατὰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι περιμένουν ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἕως τὰς πέντε τὸ βράδυ! Καὶ τέλος πάντων πρέπει νὰ συμμορφώνεται πιστῶς μὲ τοὺς ὅρους τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἀγώνων, νὰ σέβεται τὰς διατάξεις τῆς ἐγχωρίου ἀστυνομίας καὶ νὰ μὴ λησμονῇ τὰς διεθνεῖς. Πόσα πράγματα μαζί!

Μὴ νομίσετε ὅμως ὅτι παραπονοῦμαι. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἡλιουπόλεως δὲν ἔλαβα μέρος παρὰ ὡς ἀπλοῦς φίλαθλος ἢ ἐρασιτέχνης. Δι' αὐτὸ κάκκαμμία ἐρήμερίς δὲν ἔστειλε νὰ μοῦ πάρῃ συνέντευξι... Ἄλλως τε οὔτε ἡ ρεκλάμα μοῦ ἀρέσει, οὔτε εἰμπορῶ νὰ καυχηθῶ ὅτι κατέρριψα κανένα ρεκὸρ ὕψους εἰς τὴν Ἡλιούπολιν. Βεβαίως ἂν ἤθελα νὰ ὑπερβῶ τὸν Ρουζιέ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔφθασε παρὰ εἰς ὕψος 255 μόνον μέτρων, δὲν θὰ ἐκοπίαζα καὶ πολύ. Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Ρουζιὲ ἀνήλθε πολλάκις ὑψηλότερα, ἀφίνω δὲ κατὰ μέρος τὰ ρεκὸρ τοῦ Λατάμ καὶ τοῦ Πωλάν. Ἀχ αὐτὸς ὁ Λατάμ! Ἀτυχία ποῦ τὴν εἶχε! Ἀλλὰ δὲν περιμένετε βέβαια ἀπὸ ἐμὲ νὰ σᾶς διηγηθῶ τὰ κατὰ τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἐξιστόρησε τόσον λεπτομερῶς ὁ κ. Φράντς - Ράϊχελ. Ἀλλ' εἰς τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιεύσω, θὰ ἴδητε τὴν τιμητικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ ὁ «Κρᾶ-Κρᾶ» εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Αἰγύπτου.

Ἐπειδὴ κανεὶς ἀεροπόρος δὲν εἶχε πετάξῃ μέχρι τῶν Πυραμίδων, ἐσυμφωνήσαμεν, ἡ Βαβέτα καὶ ἐγώ, νὰ ὑπάγωμεν νὰ «θεωρήσωμεν» ἀπὸ ὕψος σαράντα μέτρων τὰ παράρχαια αὐτὰ μνημεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τεσσαράκοντα αἰῶνες ἐθεώρησαν τὸν στρατὸν τοῦ Ναπολέοντος (*). Ἀπεφασίσαμεν ἐπίσης ν' ἀκολουθήσωμεν ὀλίγον τὸν ροῦν τοῦ Νείλου μέχρι τῆς Μέμφιδος, τοῦ Λουξόρ, τοῦ Καρνάκ, τῶν Θηβῶν... Διὰ νὰ ταξειδεύσωμεν οὕτω μεταξὺ τῆς ἐρήμου τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς ἐρήμου τῆς Λυβίας, ἔπρεπε νὰ παραλάβωμεν ἀρκετὰς προμηθείας. Ἐγεμίσαμεν λοιπὸν τὰ δοχεῖα μὲ βενζίναν καὶ τὰ καλάθια μὲ κονσέρβες, μπισκότα καὶ σαμπάνιες.

Εἰς τὰς ἐννέα εἴμεθα ἕτοιμοι. Μὲ ὅλον τὸν ἀρκετὰ ἰσχυρὸν ἀνατολικὸν ἄνεμον, ὁ Κρᾶ-Κρᾶ ὑψώθη ταχέως ἄνωθεν τῶν παραπηγμάτων τοῦ ἀεροδρομίου, διέσχισε τὴν Τραϊανὴν Λίμνην καὶ εὑρέθη ὑπεράνω τοῦ πεδίου, ὅπου τὴν 28 Μαρτίου 1800 δέκα χιλιάδες Γάλλοι ὑπὸ τὸν Κλέμπερ ἐνίκησαν τοὺς Μαμελούκους. Μόλις ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μᾶς ἐχρειάσθη διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν πυραμίδα τοῦ Χέοπος. Διεγράψαμεν περὶ αὐτὴν δύο μεγάλους κύκλους. Ἡ κορυφὴ δὲν εἶνε μυτερή, ὅπως φαίνεται ὅταν τὴν κυττάζῃ κανεὶς ἀπὸ κάτω. Παρουσιάζει μίαν ἀρκετὰ βαθεῖαν τομήν. Φαίνεται ὅτι οἱ Καλίφαι ἀφήρεσαν τοὺς ὑπερκειμένους λίθους τῆς πυραμίδος, διὰ νὰ κατασκευάσουν τὰ ἐν Καΐρῳ ἀνάκτορά των.

Ἡ πυραμὶς τοῦ Χέοπος ἔχει ὕψος μόνον 137 μέτρων· αἱ πλευραί της, ἐστραμμέναι πρὸς τὰ τέσσαρα κύρια σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, περιβάλλουν ἕνα φοβερὸν ὄγκον ἀπὸ 2,620,000 κυβικὰ μέτρα! Ἐ! τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ ἀπεργίαι ἦσαν ἄγνωστοι!..

Ποῖος ἔσπασε τὴν μύτην τῆς Σφιγγός;.. Ποῖος κατέστρεψέ τὴν πυραμίδα τοῦ Μυκερίνου;

Ἤθελα πολὺ νὰ τὰ μάθω ὅλ' αὐτά. Ὁ ἥλιος ὅμως ἔκαιε τόσον πολύ! Ἡ Βεβέτα ἔσκαζε τυλιγμένη εἰς τὸ ἐπανωφόρι, ποῦ ἐφόρεσε τὸ πρωΐ διὰ τὴν ὑγρασίαν, καὶ δὲν ἐτολμοῦσε νὰ τὸ βγάλῃ, ἀπὸ φόβον μὴν ἀναποδογυρισθῇ τὸ μονοπλάνον. Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἠσθανόμην τὸν ἥλιον νὰ ρέγ ἐπάνω μου ὡς μέταλλον ἀναλυτόν. Ὑπὸ τοιαύτην θερμοκρασίαν ἡ βενζίνα ἐξατμίζετο, ὁ δὲ κινητήρ, πυρακτούμενος μᾶς ἠπείλει μὲ δυστύχημα φοβερόν...

Μὲ τὴν τόλμην, τὴν ὁποίαν μοῦ γνωρίζετε, διέκοψα τὴν ἀνάφλεξιν, ἐσταμάτησα τὸν κινητῆρα καὶ διηύθυνα τὸ μονοπλάνον, μὲ τὰς πτέρυγας μόνον καὶ μὲ τὸ πηδάλιον, πρὸς μίαν μικρὰν ὅασιν εἰς ἀπόστασιν τριῶν, τεσσάρων χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Νείλου. Ἄ, τί εὐχαρίστησις νὰ κατέρχεται, νὰ προσγειώνεται κανεὶς εἰς τὴν ἄμμον! Ὀλισθαίνει μαλακά, χωρὶς τινάγματα, χωρὶς κίνδυνον κανένα. Καὶ αὐτὸ τὸν ἀπαλλάσσει ἀπὸ πολλὰς... ἐκπλήξεις!...

Καθ' ἣν στιγμὴν κατηρχόμεθα εἰς τὴν ὅασιν, ἐξώρμησεν ἐκεῖθεν ἀγέλη δορκάδων μὲ τεράστια πηδήματα. Ἀλλ' ἐν ἀπὸ τὰ χαριτωμένα αὐτὰ ζῷα ἔμεινε κατάπληκτον πρὸ τοῦ μυστηριώδους πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον κατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Θὰ ἔλεγες ὅτι τὸ μάτι τοῦ κόρακος τὴν εἶχε μαγνητίσῃ. Εἰς τοῦτο ἀπέδωσα τὴν ἀκινησίαν της· ἐκτὸς πάλιν ἂν εἶχεν ἐκλεχθῇ ἀπὸ τὰς συντρόφους της διὰ νὰ κατευνάσῃ τὴν λύσσαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἂν ἦτο ἀποφασισμένη νὰποθάνῃ αὐτὴ διὰ νὰ σώσῃ τὰς ἄλλας, τὸ ἐξίλαστήριον θῦμα, ἡ Ἰφιγένεια οὕτως εἰπεῖν τῶν δορκάδων.

Οὕτως ἡ ἄλλως, ἠμπόρεσα νὰ περιβάλω τὸν λαιμόν της μὲ τὸ μανδηλί μου. Ἐστάθη νὰ τῆς τὸ δέσω. Ἀλλ' ὅταν εἰς τὸν κλοιὸν αὐτὸν προσέθεσα κ' ἕνα σχοινί, ἡ δορκὰς ἀντεστάθη, ἤρχισε νὰ κουτουλᾷ ὡς γίδα καὶ μὲ μεγάλον κόπον τὴν ἐκρατοῦσα. Ἡ Βαβέτα τότε εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰνοίξῃ τὸ καλάθι καὶ νὰ τῆς προσφέρῃ ἕνα μπισκότο. Ἡ δορκὰς ἐδίσταση ὀλίγον, ἔπειτα ἔτεινε τὸ ὡραῖον ὑγρὸν ρύγχος της, ἄκλωσε τὴν ροδίνην γλωσσίτσαν της καὶ τὸ ἔφαγεν ἀπὸ τὴν παλάμην τῆς ἀδελφῆς μου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον «ἐξημερώθη». Ἐκάθησα εἰς τὴν ράχιν της τὴν Βαβέταν, χωρὶς νὰ ντισταθῇ. Καὶ ἀρχίσαμεν νὰ τριγυρίζωμεν εἰς τὴν ὅασιν, ὅπως αἱ γιδάμαξαι καὶ τὰ γαϊδουράκια τριγυρίζουν εἰς τὰ Ἠλύσια Πεδία τοῦ Παρισιοῦ. Ὁμολογῶ ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ παιγνίδι ἐγὼ δὲν διεσκέδαζα ὑπερβολικά, ἔκαμνα ὅμως τὸν ἀγωγιάτην διὰ νὰ διασκεδάζῃ τὴν ἀδελφήν μου, πρῶτον διότι εἶνε πάντα εὐγενὲς νὰ περιποιῆται κανεὶς τὰ κοριτσάκια, καὶ ἔπειτα διότι ὤφειλα εἰς τὴν Βαβέταν μίαν μικρὰν διασκέδασιν ἔπειτα ἀπὸ τὰς τόσας συγκινήσεις τοῦ ταξειδίου.

Ἔξαφνα, ἐκεῖ ποῦ ἐτρέχομεν ἀνάμεσα εἰς τὰ φοινικόδενδρα, ἠκούσαμεν κάτι ὀργίλα κροὰ-κροά. Ἡ Βαβέτα μ' ἐμάλωσε ποῦ ἐξέχασα τὸν πολύτιμον πιλότον μας.

Ἐγυρίσαμεν εὐθὺς μὲ τὴν δορκάδα εἰς τὸ ἀεροπλάνον, καὶ ηὕραμεν τὸν καλόν μας γερο-κόρακα, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο πολὺ θυμωμένος καὶ ἐκύτταζεν ἐμπρός του ἀτενῶς, ὡς σκύλος οἰκοφύλαξ ὁ ὁποῖος ἐμυρίσθη κλέπτην.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

(*) Ὑπαινιγμὸς τῆς περιφήμου προσφωνήσεως τοῦ Ναπολέοντος ἐν Αἰγύπτῳ: «Στρατιῶται, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν πυραμίδων τούτων, τεσσαράκοντα αἰῶνες σᾶς θεωροῦν!»

Σ. τ. Μ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΑΠ ἔλεγα προχθές, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἑορτὴ ἔπρεπε νὰ ἑορτάζεται μὲ ἔργα. Διὰ τοῦτο μοῦ φαίνεται ὅτι εἰς τὸν Βῶλον ἑωρτάσθη φέτος καλλίτερα παρὰ παντοῦ. Τὴν 25ην Μαρτίου ἔγειναν ἐκεῖ ἡ ἔναρξις τῶν «Ἐλευθερίων». Ἠκούσθησαν βέβαια καὶ λόγοι καὶ ποιήματα, ἀλλ' ἠκούσθη καὶ ὁ κρότος τῶν ὅπλων, ποῦ ἔρριχναν εἰς τὸ σημάδι τὰ παλληκάρια μας. Ἄ, τί ὡραῖος, τί γλυκύς, τί παρήγορος αὐτὸς ὁ κρότος!.. Μὲ τέτοια ἔργα ἔπρεπε νὰ ἑορτάζεται πάντα ἡ μεγάλη μας ἡμέρα. Εἶνε ἀπὸ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς φέρουν μίαν ἄλλην ἡμέραν, μεγάλην κ' ἐκείνην, μεγαλητέραν ἴσως καὶ ἀπὸ αὐτὴν ποῦ ἑορτάζομεν τώρα!..

Δὲν θὰ σᾶς περιγράψω τὰ «Ἐλευθέρια» τοῦ Βώλου, διότι δὲν εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ παρευρεθῶ. Θὰ σᾶς εἴπω μόνον ὅτι πρῶτος νικητὴς ἦλθεν ἕνας φοιτητής, ὁ φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς κ. Ἀλεξόπουλος, ἀπὸ τὰ Καλαβρυτα. Καὶ ἡ ὁμάς τῶν φοιτητῶν ἐπίσης ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τῶν Εὐελπίδων καὶ τῶν Δοκίμων. Εὖγε των!

Ἡ νίκη των τιμᾷ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον, καὶ τοὺς φοιτητὰς ὅλους, καὶ τὴν ἑλληνικὴν πνευματικὴν νεολαίαν ἐν γένει, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶνε πρώτη εἰς ὅλα: καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὰ ὅπλα. Καὶ εἶνε ἀκόμη μία νίκη πολὺ πλέον σημαντικὴ ἀπὸ ἐκείνην ποῦ «κατήγαγον» ἐσχάτως οἱ γλωσσαμύντορες φοιτηταὶ κατὰ τῶν χυδαϊστῶν καὶ τῶν μαλλιαρῶν. Οἱ μεγαλήτεροι ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνους δὲν εἶνε οἱ δυστυχεῖς μαλλιαροὶ εἶνε κάποιοι ἄλλοι, πραγματικῶς ἀλλόγλωσσοι καὶ ἀλλόφυλοι, τοὺς ὁποίους θὰ νικήσωμεν μόνον ὅταν γίνωμεν ὅλοι καλοὶ σκοπευταὶ καὶ καλοὶ στρατιῶται τῆς πατρίδος...

Ἄς ἐπιστρέψωμεν τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ διατί εἶνε σχεδὸν ἔρημοι αὐτὸ τὸ ὡραῖον ἀνοιξιάτικον ἀπόγευμα; Διότι ὅλος ὁ κόσμος κατέβη εἰς τὸ Φάληρον διὰ νὰ ἴδῃ τὸ ἀεροπλάνον τοῦ ρώσσου ἀεροπόρου Οὐτότσκιν. Νὰ ἐπιτέλους κ' ἕνα ἀεροπλάνον ποῦ ἐπέταξεν εἰς τὴν Ἑλλάδα!.. Εἶνε τὸ πρῶτον ὕστερ' ἀπὸ τόσα γεωπλάνα, ἑλληνικὰ καὶ ξένα, τὰ ὁποῖα ἀδίκως ἐξεσήκωναν κάθε τόσον τὸν κόσμον. Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πειραιεῖς τὸ ἀπήλαυσαν τρία ἀπογεύματα κατὰ σειράν. Καὶ ἦτο πραγματικῶς κάτι θαυμάσιον!

Ἐκκινοῦν ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ Νέου Φαλήρου, ἐξετέλει ὡραιοτάτας πτήσεις, ὑπεράνω θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, ἀμιλλωμένας, κατὰ τὴν εὐκολίαν τοὐλάχιστον καὶ τὴν ἀκρίβειαν, πρὸς τὰς καλλιτέρας πτήσεις... τοῦ Κρᾶ-Κρᾶ. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν παρέλαβε καὶ ἕνα Ἕλληνα ἐπιβάτην, τὸν κ. Κωνστ. Μάνον, ποιητὴν, πολεμιστὴν ἄλλοτε τῆς Κρήτης καὶ σήμερον βουλευτὴν Ἀττικῆς. Ὁ τολμηρὸς αὐτὸς καὶ ἄφοβος ἄνθρωπος εἰμπορεῖ νὰ καυχᾶται ὅτι εἶνε ὁ πρῶτος Ἕλλην ποῦ ἐπέταξε, τοὐλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἤ, ἂν προτιμᾶτε, ὁ δεύτερος μετὰ τὸν Ἴκαρον. Τὸ λέγει καὶ ὁ ἴδιος εἰς μίαν ὡραίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔγραψε διὰ τὰς «Ἀθήνας». Ἰδοὺ μερικαὶ περικοπαί:

«... Εἶμαι εὐτυχής, ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ἰκάρου εἶμαι ὁ πρῶτος Ἕλλην ποῦ διέσχισε τὸν γαλανὸν αἰθέρα! Ἐκεῖνο ποῦ ὠνειρεύομεθα εἰς τῆς παιδικῆς μας φαντασίας τὰ πλάσματα, δὲν εἶνε πλέον ὄνειρον: ὁ ἄνθρωπος πετᾷ!

«... Τίποτε ἄλλο εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν τὸν ὡραῖον δὲν δίδει τὸ συναίσθημα τῆς ἐλευθερίας περισσότερον ἀπὸ τὰ πτερά. Ὁμαλά, ὁμαλά, εὐγενικά, διασχίζεις τὸ διάστημα, χωρὶς κλονισμούς, χωρὶς προστριβάς, χωρὶς σκόνη.

«... Διὰ σὲ ἀνοίγουν ἐλεύθεροι οἱ δρόμοι τῆς στερεᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τὸ χρῶμα τοῦ πελάγους σοῦ προσμειδιᾷ βαθύτερον. Εἶσαι ὅμοιος μὲ τὰ ὡραιότερα πλάσματα, μὲ τὰ σύννεφα, μὲ τὰ πουλιά, μὲ τὲς πεταλοῦδες.»

Εἰς αὐτὰ εἶνε συμφωνότατος βέβαια καὶ ὁ μικρὸς φίλος μας Λουκιανός, τοῦ ὁποίου σᾶς διασκεδάζουν ὁλονὲν αἱ φανταστικαὶ περιπέτειαι. Σᾶς εὔχομαι ὁλοψύχως καὶ «στὰ δικά σας»... πετάγματα, τὰ ὁποῖα, μὲ τὰς καταπληκτικὰς προόδους τῆς ἀεροπλοΐας, δὲν θὰ ἀργήσουν βέβαια, καὶ

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ

Ἄπλωσε τὸ σύννεφο
ἴσκιο νὰ δροσίσῃ
κι' ὁ ἀχνός του ἐβάρυνε,
γιὰ νὰ ψιχαλίσῃ.

Τὰ βουνάκια ἰσκιάζονται,
ἄλλα φωτισμένα.
Τ' ἄνθη ἀναθαρρεύουνε,
ποὺ μείναν κλεισμένα.

Γρήγορα τὸ σύννεφο
τὰ οὐράνια τρέχει,
κι' ὅπου ἀπάνω ἀπλώνεται
ἀπὸ κάτω βρέχει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΝΑΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΧΟΜΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΝΤΙΚΟΥΣ...

— Πέρε, κυρά μου, καμμιὰ φάκα. Εἶνε καλὲς καὶ φτηνές. Μόνο ἑβδομῆντα λεπτὰ ἡ μία. Χάρισμα!

— Ναί, ἄνθρωπέ μου, ἀλλὰ δὲν ἔχομε στὸ σπίτι ποντικούς. Τί νὰ σοῦ κάμω!..

— Πῶς; δὲν ἔχετε στὸ σπίτι ποντικούς; Μπᾶ! (Ἐγὼ νὰ σᾶς κάμω νὰ ἔχετε!)

. Καὶ ὁ ἠθολητὴς τῶν ποντικοπαγίδων, ἀνοίγει ἀμέσως ἕνα κουτί, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁρμοῦν καὶ τρυπώνουν στὸ σπίτι ἕνα σωρὸ ποντικοί.

Ἡ κυρία γίνεται ἔξω φρενῶν.

— Παλημάνθρωπε! τοῦ φωνάζει, κακοῦργε, δολοφόνε!.. Θὰ φωνάξω τὴν ἀστυνομία! Νά, πάρε ἑβδομῆντα λεπτὰ καὶ δός μου μιὰ φάκα!.. Εἶχες δὲν εἶχες, τὸ κατάφερες!..

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — *Ὁ μικρὸς Λουδοβῖκος Κορμὰς κρατεῖται εἰς τὴν φυλακήν. Τὸν ἤδραν εἰς τὸ ὑπόγειον, ὅπου ἔγεινεν ἡ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος ἀπόπειρα, καὶ ἐνόμισαν ὅτι αὐτός, ὄργανον τῶν συνωμοτῶν, εἶχεν ἀνάψῃ τὸ φυτίλι τοῦ βαρελίου μὲ τὴν πυρίτιδα. Εἰς μάτην διεμαρτύρετο, λέγων ὅτι μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ προλάβῃ τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ σώσῃ τὸν Πρῶτον Ὕπατον. Κανεὶς δὲν τὸν ἐπίστευεν. Εἰς τὴν τραγικὴν αὐτὴν θέσιν καὶ εἰς τὴν φοβερὰν φυλακὴν τῆς Κονσιερζερὶ εὑρισκόμενος, μόλις συνῆλθεν ὀλίγον, ἔγραψε πρὸς τὴν μητέρα του, τὴν Λευκοθέαν καὶ τὴν κυρίαν Σὰν-Ζέν.*

Τὴν τελευταίαν αὐτὴν ὁ δυστυχὴς Λουδοβῖκος ἱκέτευε νὰ ἐπέμβῃ διὰ τοῦ συζύγου της, τοῦ στρατηγοῦ Λεφέμπρ, ὥστε νὰναγνωρισθῇ ἡ ἀθωότης του. Ἡ ἐπιστολή του, ἐκτενής, διηγουμένη λεπτομερῶς ὅλην τὴν ἱστορίαν, ἀφοῦ ἀνεγνώσθη φυσικὰ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, διεβιβάσθη πρὸς τὴν κυρίαν Σὰν-Ζέν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ καλὴ νοικοκυρά, πεσμένη μὲ τὰ τέσσαρα εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης, ἔδειχνεν εἰς τὸν ὑπηρέτην της πῶς τρίβουν καὶ γυαλίζουν τὸ παρκέτον. Ἦτο μὲ μίαν ἄσπρην καμιζόλαν, κόκκινη, ἱδρωμένη, ἀνάμαλλη ἀλλὰ κατευχαριστημένη. Καὶ ἐνῷ ὁ ὑπηρέτης ἠγωνίζετο νὰποσπάσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς κυρίας του τὰς βούρτσας καὶ τὰ πανιά, ἡ καλὴ στρατηγίνα ἐπέμενε νὰ τοῦ δείχνῃ τί θὰ πῇ «μαστιρίσιο γυάλισμα», διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλως τε ὁ ὑπηρέτης δὲν εἶχε καμμίαν ἀντίρρησιν, διότι, πραγματικῶς, τὰ μέρη τοῦ παρκέτου, τὰ ὁποῖα εἶχε περάσῃ ἡ κυρία Σὰν-Ζέν, ἔλαμπαν ὡς καθρέπται.

Ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν ἐργασίαν της, ὅταν ὁ θαλαμηπόλος εἰσῆλθε, κρατῶν φακέλλον ἐπὶ δίσκου, καὶ εἶπε:

— Ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴν Κονσιερζερὶ διὰ τὴν πολίτιδα στρατηγίναν.

— Φέρ' το 'δῶ λοιπόν, κουνενέ! τί κάθεσαι κεῖ σὰ νὰ σὲ κάρφωσαν στὸ πάτωμα; ἀνέκραξεν ἡ ἀνυπόμονος κυρία Σὰν-Ζέν.

Μόλις ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς, ἀμέσως ἀνεγνώρισε τὸν χαρακτῆρα.

— Διάβολε! εἶπεν· εἶνε ἀπὸ τὸν κακόμοιρο τὸ Λουδοβῖκο.

Καὶ ἀποσφραγίσασα μὲ βίαν τὴν ἐπιστολήν, ἤρχισε νὰ τὴν διαβάζῃ.

Εὐθὺς ἀπὸ τὰς πρώτας γραμμάς, τὸ πρόσωπόν της ἐφωτίσθη καὶ ἐκτύπησε μὲ τὸν γρόνθον της τὸ τραπέζι. Τὸ τράνταγμα ἔκαμε νὰ πέσουν τρία - τέσσαρα φλυζάνια ἀπὸ πορσελάναν τῶν Σεβρῶν· ἀλλὰ ἡ στρατηγίνα χωρὶς νὰ δώσῃ καμμίαν προσοχήν, ἀνέκραξε περιχαρής:

—Καλὰ τὸ ἔλεγα ἐγὼ πῶς εἶνε ἀθῶο τὸ παιδί! Ἄ, μὰ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ οὔτε ὥρα ἀκόμη φυλακισμένο, καὶ νὰ μὴ μὲ 'ποῦν πιὰ Κατερίνα, ἂν δὲν τὸν βγάλω ἀπὸ τὴν Κονσιερζερί. Ἔστω καὶ ἂν εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπάγω μόνη μου νὰ ἰδῶ τὸν Βοναπάρτη!

Ἀμέσως ἡ πρώην καντινιέρα ἔτρεξεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συζύγου της, ὅπου εἰσέβαλεν ὡς βόμβα.

Ὁ στρατηγὸς εἰργάζετο μὲ τοὺς ἀξιωματικούς του. Καὶ πρὶν προφθάσῃ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἔκπληξίν του διὰ τὴν ἀποτομον αὐτὴν εἰσβολήν, ἡ σύζυγός του τῷ εἶπε:

— Σήκω, σήκω, Λεφέμπρ! Χόπ! Ἄφισε τὰ χαρτιά σου, φόρεσε τὸ καπέλο σου μὲ τὸ πτερὸ καὶ τὴ στολή σου νούμερο ἕνα, καὶ ἔλα μαζί μου.

— Ποῦ, παρακαλῶ;

— Στὸ Κεραμεικό.

— Στὸ Κεραμεικό; Καὶ γιατί;

— Νὰ παρακαλέσωμε τὸν Βοναπάρτη νὰποφυλακίσῃ τὸ μικρὸ Λουδοβῖκο Κορμά, τὸ φαντάρο σου.

— Τρελλάθηκες, Κατερίνα; αὐτὸ τὸ βρωμόπαιδο, ποῦ ἀπεπειράθη....

— Καλὲ τί ἀπεπειράθη καὶ κολοκύθια! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Σὰν-Ζέν. Διάβασε αὐτὸ τὸ γράμμα, καὶ θὰ ἰδῇς ὅτι τὸ βρωμόπαιδο ποῦ εἶπες, εἶνε ἕνας ἄγγελος, ὁ ὁποῖος ἔσωσεν ἀπεναντίας τὴ ζωὴ ἐκείνου ποῦ τὸν κατηγοροῦν τώρα ὅτι ἠθέλησε νὰ τὸν σκοτώσῃ.

Ὁ Λεφέμπρ ἐπῆρε τὴν ἐπιστολήν, τὴν ἐδιάβασε, τὴν ἐξαναδιάβασε, ἐσκέφθη, καὶ ἐπιτέλους εἶπεν:

— Ἂν τὰ πράγματα συνέβησαν ἔτσι ὅπως τὰ διηγεῖται, διαφέρει· ἀλλὰ ποῖος μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι λέγει τὴν ἀλήθεια;

—Ἐγώ! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Σὰν-Ζέν. Τὸ ξεύρω, τὸ αἰσθάνομαι καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι ὁ Βοναπάρτης θὰ πεισθῇ.

Ὁ στρατηγὸς δὲν συνήθιζε νὰνθίσταται εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς στρατηγίνας, καὶ μολονότι θὰ ἐπροτιμοῦσε νὰ μὴν ἀναμιχθῇ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, διέταξε νὰ ζεύξουν διὰ νὰ συνοδεύσῃ τὴν σύζυγόν του εἰς τὸ Κεραμεικόν.

Ἔφθασαν μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ δὲν ἠναγκάσθησαν νὰ περιμένουν πολὺ εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, διότι κατ' ἀρχὴν ὁ Βοναπάρτης ἐδέχετο τοὺς στρατηγούς του εἰς οἱανδήποτε ὥραν. Εἰσήχθησαν λοιπὸν ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ ὁποῖον ὁ Πρῶτος Ὕπατος εἶχε κάμῃ γραφεῖον του, παρὰ τὸ περίπτερον τοῦ Φλόρ. Δὲν ἦτο πολὺ εὐρύχωρον κ' ἐφωτίζετο ἀπὸ ἓν μόνον παράθυρον, τὸ ὁποῖον ἔβλεπε πρὸς τὸν κῆπον.

Ὁ Βοναπάρτης ἐκάθητο ἐνώπιον θαυμασίου γραφείου ἀπὸ ροδόξυλον, τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν ἄλλοτε εἰς τὸν Λουδοβῖκον ΙΣ'. Καὶ ἀνεγίνωσκε, μὲ τὸ μολύβι εἰς τὸ χέρι, ἓν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἀπετελείωσε, χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῆς στρατηγίνας. Μετὰ τοῦτο ἔτεινε τὴν χεῖρα εἰς τὸν Λεφέμπρ, καὶ ἰδὼν τὴν κυρίαν Σὰν-Ζέν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπερίμενε βέβαια, ἐσηκώθη εὐγενῶς καὶ μὲ κάποιαν εἰρωνείαν ἠρώτησεν:

— Εἰς τί ὀφείλω, κυρία, τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας;

Ἡ πρώην καντινιέρα, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, δὲν ἤξευρε καλὰ τὰς ὡραίας φράσεις τῆς ἐθιμοτυπίας, ἐπροτίμησε κατὰ τὴν συνήθειάν της νὰ ἔλθῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ θέμα καὶ ἀπήντησε:

— Πολίτα Πρῶτε Ὕπατε, ἔρχομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ διατάξετε ἀμέσως νὰποφυλακισθῇ ἕνα παιδί, τὸ ὁποῖον κρατεῖται ἀδίκως.

— Μπᾶ, μπᾶ, ἔκαμεν ὁ Βοναπάρτης ἐκπληκτος διὰ τὸν ἀσυνήθη αὐτὸν τόνον· καὶ περὶ τίνος πρόκειται;

—Περὶ τοῦ Λουδοβίκου Κορμᾶ. Εἶνε παῖς τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ σύνταγμα τοῦ συζύγου μου.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο τὰ χείλη τοῦ Πρώτου Ὑπάτου συνεσπάσθησαν ἐλαφρῶς, ἀλλά, ἐπειδὴ ἀγαποῦσε πολὺ τὸν Λεφέμπρ, κατέστειλε κίνημα ὀργῆς καὶ εἶπε ξηρῶς:

— Δὲν ἐπερίμενα, κυρία, νὰ ἰδῶ τὴν σύζυγον ἑνὸς τῶν καλλιτέρων μου φίλων νὰ μεσιτεύῃ ὑπὲρ τοῦ μικροῦ κακούργου, ὁ ὁποῖος ἀπεκειράθη νὰ μὲ δολοφονήσῃ.

Εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτήν, ἡ κυρία Σὰν-Ζὲν δὲν ἠμπόρεσε νὰ κρατηθῇ. (*)

— Μὰ ἐδῶ εἶνε ἴσα-ἴσα ποῦ δὲ συμφωνοῦμε καθόλου! ἀνέκραξε.

Ὁ Λεφέμπρ ἐπατοῦσεν εἰς ἀναμμένα κάρβουνα. Ἐφοβεῖτο μήπως ἡ σύζυγός του ἤθελε παραφερθῇ, κατὰ τὴν συνήθειάν της, καὶ ἠγωνίζετο μὲ νεύματα καὶ σκουντήματα νὰ τὴν ἡσυχάσῃ. Ἀλλὰ ποῦ! Ἅμα ἡ γλωσσίτσα τῆς κυρίας Σὰν-Ζὲν ἔπαιρνε δρόμον, κανεὶς εἰς τὸν κόσμον δὲν ἦτο ἱκανὸς νὰ τὴν σταματήσῃ.

Ἀπτόητος, ἀψηφοῦσα τὰς παρατηρήσεις τοῦ συζύγου, ἀψηφοῦσα αὐτὸ ἀκόμη τὸ ὀξύ, τὸ τρυπανοειδὲς βλέμμα τοῦ Ναπολέοντος, ἡ στρατηγίνα ἐξηκολούθησε:

— Ἂν ἦταν ἔτσι, πολίτα Πρῶτε Ὕπατε, μάλιστα, θὰ εἴχατε δίκιο· ἂν τὸ παιδὶ αὐτὸ ἦταν κακοῦργος, ὅπως εἴπατε, τί διάβολο! ποτὲ δὲ θὰρχόμουν νὰ σᾶς παρακαλέσω ἐγώ. Ἀλλὰ δὲν εἶνε! κάθε ἄλλο! ἀπεναντίας μάλιστα!

— Πῶς ἀπεναντίας; ἠρώτησεν ὁ Βοναπάρτης, τί ἐννοεῖτε;

— Ἐννοῶ καὶ θέλω νὰ 'πῶ, ἀπήντησεν ἡ κυρία Σὰν-Ζέν, ὅτι ὄχι μόνον αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν ἠθέλησε νὰ σᾶς σκοτώσῃ, ἀλλὰ σᾶς ἔσωσε καὶ τὴν ζωή.

— Ὄχι δά! ἀνέκραξεν ὁ Πρῶτος Ὕπατος ἀνορθῶν τὸ σῶμα· καμμία ἀναφορά, καμμία κατάθεσις δὲν ἀναφέρει τέτοιον πρᾶγμα. Εἶδα ὅλη τὴ δικογραφία!

— Μὰ φυσικώτατα! ὑπέλαβε θριαμβευτικῶς ἡ στρατηγίνα· οἱ ἀστυνομικοί, γιὰ νὰ σᾶς πουλήσουν δούλεψι, σᾶς τὰ ἔκρυψαν ὅλα κ' ἐφυλάκισαν τὸ δύστυχο παιδὶ μὲ τὴ σκέψι: θὰ μᾶς βοηθήσῃ ἴσως νὰ βροῦμε τοὺς ἄλλους, τοὺς ἀληθινούς. Καταδεχθῆτε, πολίτα Ὕπατε, νὰ διεβάσετε αὐτὸ τὸ γράμμα, καὶ θὰ καταλάβετε.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου σελ. 136.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Οἱ τάφοι τῶν Ἐσκιμώων

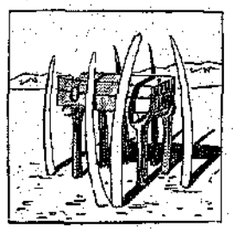

Ἐπειδὴ εἰς τὴν χώραν τῶν Ἐσκιμώων ἡ γῆ εἶνε παγωμένη εἰς μέγα βάθος, ἀποβαίνει δύσκολος ἡ ἀνόρυξις λάκκου. Διὰ τοῦτο οἱ νεκροὶ ἐκτίθενται ἐπάνω εἰς ἰκριώματα, κλεισμένοι ἐντὸς κιβωτίων χονδροειδῶν. Τὸ δὲ ἰκρίωμα περιβάλλεται μὲ ὀστᾶ φαλαίνης, φυτευμένα ἐν εἴδει κιγκλίδων. Ἕνα τοιοῦτον περίεργον ὑπερθόριον τάφον παριστᾷ ἡ ἀνωτέρω εἰκών.

Ἀπὸ τὴν Πορτογαλλικὴν Ἐπανάστασιν

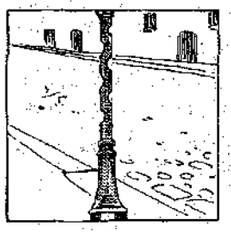

Ἡ εἰκὼν αὐτή, ἀπὸ φωτογραφίαν, παριστᾷ ἕνα φανάρι τῆς Λισσαβῶνος, παραμορφωμένον ἀπὸ τὰς σφαῖρας τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὡς βλέπετε, αἱ σφαῖραι τὸ ἐπλήγωσαν κατὰ πολὺ περίεργον τρόπον, τὸ δὲ περιεργότερον εἶνε ὅτι, μὲ ὅλας του τὰς πληγάς, τὸ πολυπαθὲς αὐτὸ φανάρι κατώρθωσε νὰ μείνῃ ὄρθιον.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

Α') Παίγνιον

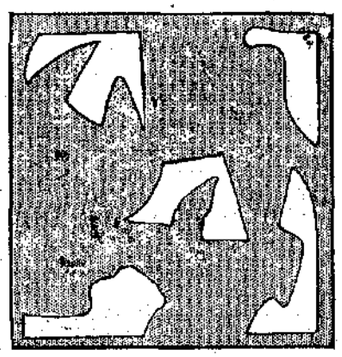

Νὰ κόψετε αὐτὰ τὰ πέντε κομμάτια καὶ νὰ τὰ συναρμολογήσετε οὕτω πῶς, ὥστε νὰποτελεσθῇ ἓν τέλειον τετράγωνον. Τὸ τετράγωνον τοῦτο θὰ σχηματίσῃ εἰς τὸ μέσον του κενόν, ἔχον τὸ σχῆμα κεφαλῆς γνωστοτάτου τετραπόδου.

Β') Πρόβλημα

(Ἐσταλὲν ὑπὸ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου)

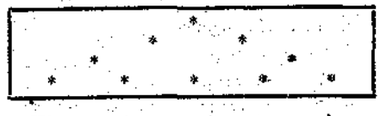

Εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀστερίσκων νὰ τεθοῦν οἱ ἀριθμοὶ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 0, οὕτως ὥστε εἰς ἑκάστην πλευρὰν τοῦ τριγώνου τὸ ἄθροισμα νὰ εἶνε πάντοτε 20.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του ***μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον.*** Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν ***διὰ κλήρου*** μερικοὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως ***δωρεάν,*** τὸν πρῶτον κληρωθησόμενον δι' ἓν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητής, ἡ συνδρομή του θὰ παραταθῇ).

Λύσεις τοῦ Προβλήματος καὶ τοῦ Παιγνίου τοῦ 16ου φυλλαδίου

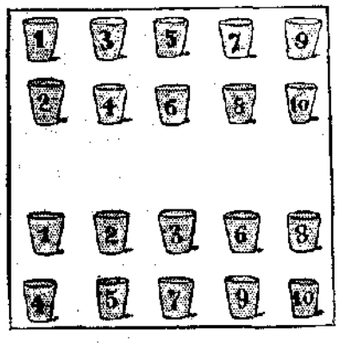

α') Ἰδοὺ οἱ δύο τρόποι κατὰ τοὺς ὁποίους εἰμποροῦν νὰ τοποθετηθοῦν τὰ 10 ποτήρια, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Προβλήματος.

β') Αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε: Ἴδυκος, πόλος, Θουκυδίδης, Τερψιχόρη, γρῖφος.

Ιδε τον Οδηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη του Κεφ Β

ΑΦΑΝΗΣ ΠΟΝΟΣ

Κάτω 'στή σκοτεινή αποθήκη τῶν ἀλεύρων,ἕνα δυστυχισμένο πλάσμα γυρίζει ἀνήσυχο καὶ προσπαθεῖ νὰ βρῇ μέρος νὰ φύγῃ. Εἶνε μιὰ γάτα ποῦ ὁ χονδρὸς ὑπάλληλος ἐκλείδωσε μέσα γιὰ τὰ ποντίκια. Ἡ μεγάλη ἀνησυχία καὶ τὰ ἀπελπιστικὰ νιαουρίσματα δείχνουν ὅτι τὸ ζῷο ὑποφέρει πολύ. Συλλογίζεται τὰ μικρά του παιδιὰ ἀφιμένα μόνα των σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ μαγειριοῦ. Πῶς θὰ πεινοῦν! Ἀχ! ἂς μποροῦσε νὰ τρέξῃ σιμά των νὰ τὰ χορτάσῃ καὶ νὰ τὰ ζεστάνῃ, ἀλλὰ πῶς; ἂν μποροῦσε νὰ ὁμιλήσῃ, θὰ ἔλεγε εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὅτι ἔχει μικρὰ καὶ θὰ τὸν παρακαλοῦσε νὰ μὴ τὴν κλειδώσῃ. Ἀλλὰ τὰ καϊμένα τὰ ζῷα δὲν μποροῦν νὰ μιλοῦν! Ὁ πόνος τῆς γάτας εἶνε μεγάλος. Ἀπελπισμένη τώρα φωνάζει μὲ τὴν παραπονιάρα της φωνή. «Σκληροὶ ἄνθρωποι! ὁ Θεὸς δὲν ἔδωσε εἰς τὰ ζῷα φωνή,ἀλλὰ ἔδωσε εἰς σᾶς λογικό. Καὶ μὲ αὐτό, ἂν ἠθέλατε, θὰ μπορούσατε νὰ σκεφθῆτε ὅτι ἔχουν καὶ τὰ ζῷα ἀνάγκας καὶ ὅτι καὶ αὐτὰ δὲν εἶνε πάντοτε ἐλεύθερα. Ὅ,τι δὲ δὲν θὰ μποροῦσαν αὐτὰ νὰ σᾶς ἐκδηλώσουν μὲ τὴ φωνή τοῦ, θὰ μποροῦσατε σεῖς νὰ τὸ ἐννοήσετε μὲ τὸ λογικό σας». Ἀλλὰ ποιὸς τὴν ἀκούει; ἢ καὶ ἂν τὴν ἀκούῃ, ποιὸς τὴν ἐννοεῖ;

Βάρκα τοῦ Κανάρη

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑ

Μόλις κατῆλθεν ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν ὁ διάσημος Ἄγγλος ἀρχαιολόγος Σὲρ Τζὼν Πσέφστον καὶ ἱδρωμένος, κουρασμένος, πεινασμένος, εἰσώρμησεν εἰς ἓν ἑστιατόριον τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ἐρρίφθη πρὸ μιᾶς τραπέζης κ' ἐζήτησε μίαν σούπαν.

— Ὀλ-ῥάϊτ, εἶπε τὸ γκαρσόνι, τὸ ὁποῖον ἐμυρίσθη γενναῖον φιλοδώρημα. Ἔσπευσεν ἀμέσως κ' ἐντὸς δύο λεπτῶν ἐσερβίριζε μετὰ πολλῶν καὶ μεγάλων ὑποκλίσεων τὴν ζητηθεῖσαν σούπαν.

Ὁ Ἄγγλος ἀνέμενεν ἡσύχως τὸ τέλος τῶν ὑποκλίσεων καὶ κατόπι, μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀταραξίας, λέγει εἰς τὸ γκαρσόνι:

— Ντὲν μπορεῖ ἐγκὼ φάγκεις αὐτὸ σούπα.

—Ὀλ-ῥάϊτ,νὰ σᾶς τὴν ἀλλάξουμε,Μυλόρδε.

Ἔφθασεν ἡ νέα σούπα, ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Ἄγγλος, μετὰ πάροδον δευτερολέπτων τινῶν,δηλώνει:

— Ντὲν μπορεῖ ἐγκὼ φάγκεις οὔτε αὐτὸ σούπα.

— Μὰ γιατί;.

— Ντὲν μπορεῖ...

Τὸ γκαρσόνι ἤρχισε νὰ τὰ χάνῃ, ἐκάλεσε τὸν Διευθυντὴν κ' ἔφεραν ἐκ τρίτου ἄλλην σούπαν. Ὡς χορδισμένος ὅμως φωνογράφος,ὁ Ἄγγλος ἐπαναλαμβάνει:

— Ντὲν μπορεῖ ἐγκὼ φάγκεις οὔτε αὐτὸ σούπα.

Τὸ πρᾶγμα ἐγίνετο κωμικόν, τόσον ὥστε τὸ μαγκόπαιδο ὁ Νώντας, ὁ ὁποῖος ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρον παρηκολούθησεν ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἔβαλε τὰ γέλια καὶ τοὺς ἐφώναξε δυνατά:

— Μὰ δὲν τοῦ φέρνετε κ' ἕνα κουτάλι τοῦ χριστιανοῦ;!

Ὁ διευθυντὴς ἐβρυχήθη, τὸ γκαρσόνι ἐτσακίσθη νὰ φέρῃ κουτάλι, ὁ Ἄγγλος, ὡς νὰ μὴ συνέβη τίποτε, ἤρχισε νὰ ροφᾷ τὴν σούπαν του καὶ... τέλος, ἀφοῦ τὴν ἔφαγεν, ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμόν της, ἐσηκώθη καὶ μὲ μίαν βαθεῖαν ὑπόκλισιν προσέφερεν εἰς τὸ γκαρσόνι τὸ κουτάλι ἀντὶ ἄλλου τινὸς φιλοδωρήματος.

Ὁ Νώντας ἀκόμη γελᾷ.

Βασίλισσα τῶν Ζιζανίων

ΤΟ ΕΡΗΜΟΚΛΗΣΙ

Τοῖχοι πεσμένοι
Καὶ σβυσμένες ἡ εἰκόνες.
—Τὲς 'σβύσαν οἱ αἰῶνες
Οἱ περασμένοι.—
Γύρω σκοτάδι.
Μισὸ φεγγάρι
Ἐπήγαινε νὰ δύσῃ
Καὶ τριγυρίζαν 'στὸ ξωκκλήσι
Ξωτικὰ τοῦ Ἅδη
—Μόναι προσκυνηταδες.—
Ἡ θάλασσα μουγκρίζει
Καὶ ὁ βορᾶς σφυρίζει,
—Εἶνε οἱ ψαλτάδες,—
Κ' εἰκόνες σκοτεινές,
Γεμάτες μὲ μυστήριο καὶ χάρι,
Στοὺς τοίχους ζωγραφίζει τὸ φεγγάρι
Μὲ τὲς σκιές.

Κυματίζουσα Κυανόλευκος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΡΦΙΤΣΑΣ ΜΕ ΜΙΑΝ ΒΕΛΟΝΗΝ

Ἀπάντησις: Ἡ βελόνη πρὸς τὴν καρφίτσαν.

Ζητεῖς νὰ σὲ συμβουλεύσω; Εἶνε πολὺ ἀργά... Νὰ σὲ λυπηθῶ καὶ νὰ σὲ παρηγορήσω; Δὲν εἰξεύρω νὰ λυποῦμαι διὰ δυστυχήματα ποῦ τὰ ἐπροξένησεν ἡ ματαιοδοξία καὶ δὲν εἰξεύρω πῶς νὰ τὰ παρηγορήσω. Ζηλεύεις, λέγεις, τὴν τύχην μου; Ἀλλοίμονον! Δὲν εἶνε τοῦτο ἐντελῶς ἀκριβές, διότι — ἐνθυμοῦμαι — μοῦ ἔλεγες συχνὰ τοὺς πόθους τῆς νεανικῆς σου ἡλικίας: Αἱ ἐπιθυμίαι σου ἦσαν νὰ εἶσαι παντοτεινὰ ὡραία διὰ νὰ διάγῃς βίον τέρψεων καὶ χαρᾶς. Εἰσηκούσθησαν. Περιφρονοῦσες τὴν ἐργατικὴν καὶ χρήσιμον ζωήν· δὲν λησμονῶ πόσες φορὲς μοῦ διηγεῖσο τὰς ὡραίας συναναστροφὰς ὅπου παρευρίσκεσο, χωρὶς ποτὲ νὰ σκεφθῇς ὅτι μ' ἔκαμες ἴσως νὰ λυπηθῶ διὰ τὰς διασκεδάσεις ποῦ δὲν ἐγνώριζα. Δὲν θὰ παραδέχεσο ποτὲ τὴν ταπεινὴν τύχην μου. Ποτὲ δὲν ἠθέλησες νὰ μὲ ἀκούσῃς ὅταν σοῦ ἔλεγα ὅτι ἡ ὡραιότης εἶνε τόσον ἐφήμερος ὅσον καὶ ἐπικίνδυνος, ὅτι ἡ ματαιοδοξία εἶνε κακὸς σύμβουλος καὶ ὅτι ἡ ἐργασία εἶνε εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ὁ αἰώνιος φύλαξ τῆς ἀρετῆς. Δὲν ἔδιδες σπουδαιότητα εἰς τοὺς λόγους μου, λέγουσα ὅτι εἶχα ἰδέας ἐσφαλμένας καὶ περιωρισμένας ἕνεκα τῆς ταπεινῆς μου θέσεως.

Τί δύναμαι νὰ σοῦ εἴπω σήμερον;

Τίποτε δυστυχῶς! Τὸ μόνον ποῦ σοῦ συνιστῶ εἶνε ἡ ὑπομονή.

(Mme E. Raymond.) *Ἐξόριστος Ἀνθὶς*

ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Μικρὸ λουλοῦδι εἶχε φυτρώσει στὰ πλάγια ἑνὸς βράχου... Ὁ βράχος ἦταν ὑψηλὸς πολὺ καὶ γλυστερός. Σ' ἕνα του βαθούλωμα ὑπῆρχε λιγάκι χῶμα καὶ ἐκεῖ ἄρχισε νὰ ζῇ τὸ λουλοῦδι... Ἦταν μικρὸ πολὺ ἀκόμα καὶ ἀσήμαντο,εἶχε δύο-τρία μόνο φυλλαράκια καταπράσινα,ποῦ ἐσείοντο μὲ χάρι, ἅμα τὰ κτυποῦσε ὁ ἀέρας τοῦ βουνοῦ. Μεγάλωνε τὸ λουλοῦδι κἔκανε καὶ ἄλλα φύλλα...

Εἶχε πιὰ μεγαλώσει ἀρκετὰ ὥστε νὰ βγαίνῃ ἔξω ἀπὸ τὸ βαθούλωμα.Τί ὤμορφα ποῦ ἐγιάλιζαν τάνθάκια του στὸν ἥλιο!...

Ὅταν ἔβρεχε, τὰ φυλλάκια του ἐζάρωναν σὰν ἀπὸ φόβο... Ὅταν ὅμως ἔπαυε ἡ βροχή,ἔπαιρνε τὸ λουλουδάκι ζωὴ καὶ φαινόταν πιὸ καμαρωτὸ ἀπὸ τὲς ἄλλες φορές. Ἀπαλά, ἀπαλὰ τὸ φυσοῦσε τὸ ἀποβροχήσιο ἀεράκι καὶ τὸ λουλοῦδι μὲ τὰ γυρσίματά του ἐχαιρέτιζε τὴν φύσι...

Μιὰ μέρα τὸ λουλοῦδι, σὰν νἀρρώστησε, δὲν φαινόταν χαρωπὸ ὅπως ἄλλοτε... τὰ φύλλα του ἦσαν κεσμένα... Πέρασε καιρὸς καὶ τὸ φτωχὸ λουλουδάκι ἔγεινε ἀγνώριστο... τὰ φυλλαράκια του ἦσαν κατακίτρινα καὶ κατάξερα... τὸ λουλοῦδι ξεψύχαγε...

Βορρᾶς ἐφύσηξε καὶ ἄρπαξε τὰ ξερά του φυλλάκια καὶ τὰ σκόρπισε...

Ρεγολέττος

ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Ἠρώτησέ τις τὸν Γκαγιάρε ποία ἦτο ἡ εὐτυχεστέρα ἡμέρα τοῦ βίου του. Οὗτος, ἀντὶ ν' ἀναφέρῃ ἡμέραν τιμῶν καὶ θριάμβων, ἀπήντησε μετὰ τόνου εἰλικρινοῦς συγκινήσεως:

—Ἡ ἡμέρα ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν κατώρθωσα νὰ ἐξασφαλίσω δ,τι ἐχρειάζετο εἰς τοὺς γονεῖς μου διὰ τὰ γηρατειά των.

Ὁ Γκαγιάρε ἀπέθανε πλουσιώτατος.

Φ. Χ. Μαυχούσιος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸν Κινηματογράφον, ἡ *Ἐθνικὴ Σημαία* πρὸς τὸν πατέρα της:

— Τέλειωσαν, μπαμπᾶ;

— Ὄχι, παιδί μου, ἔχει ἀκόμη μιὰ ταινία.

— Ὄχι, καλὲ μπαμπᾶ! ἡ καραμέλες!...

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σημαίας τοῦ Ἀβέρωφ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 125ος

Λύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὅσων θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου 1911.

Μία προσθήκη εἰς τοὺς ὅρους

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 125ος Διαγωνισμὸς πρὸς εὕρεσιν τῶν Λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων δὲν ἐπετρέπετο ἕως τώρα νὰ λαμβάνουν μέρος (δωρεάν), παρὰ μόνον συνδρομηταὶ καὶ ἀδέλφια των, *ἔχοντες ἐγκεκριμένον ψευδώνυμον.*

Ἀλλ' εἰς τὸν σημερινὸν Διαγωνισμὸν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος, ἐκτὸς αὐτῶν, καὶ οἱ λοιποὶ *συνδρομηταὶ* καὶ τὰδέλφια των, οἱ μὴ ἔχοντες ψευδώνυμον, ὑπὸ τὸν ὅρον μόνον ὅτι αὐτοὶ πρέπει νὰ συνοδεύουν κάθε των λυσόχαρτον *μ' ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον.*

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθοῦν, ὀφείλουν πρῶτα νὰ προμηθευθοῦν ἀπὸ τὸ Γραφεῖον μου τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Λύσεων.

Τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ εὑρίσκετε ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ (Κεφ. Δ'.) Βραβεῖα δὲ θὰπονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμούς, τὰ ὁποῖα βλέπετε *ἐπίσης* εἰς τὸν Ὁδηγὸν (Κεφ. Ζ'.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

1.—Νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν συνήθη ἁπλῆν γλῶσσαν τῆς Διαπλάσεως, χωρὶς γαλλισμούς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς μεγάλην ἐλευθερίαν, τὸ κατωτέρω γαλλικὸν τεμάχιον.

2.—Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον εἰμποροῦν νὰ λάβουν *μέρος δωρεὰν* μὲν ὅλοι ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1911, οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ *ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 10* εἰς γραμματόσημον καὶ οἱ ἀγορασταὶ *ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 50.*

3.—Τὸ πρὸς μετάφρασιν κείμενον εἶνε τὸ ἑξῆς:

Le soleil, la chaleur

L'homme bâtit une maison. Avec quoi la fait-il?—Avec des poutres. Les poutres sont tirées des arbres, et c'est le soleil qui a fait grandir les arbres.

Le poêle se chauffe avec le bois. Qui a fait pousser le bois? — Le soleil.

L'homme mange du pain, des pommes de terre. Qui les a fait croître? — Le soleil.

L'homme se nourrit de viande. Qui a nourri les animaux, les oiseaux?—L'herbe. Et l'herbe c'est le soleil qui l'a fait pousser.

L'homme construit une maison avec des pierres, des briques et de la chaux. Les briques et la chaux sont cuites au moyen du bois, et le bois c'est le soleil qui l'a fait croître.

Tout ce qu'il faut aux hommes, tout ce qui sert directement à leurs besoins, c'est le soleil qui le leur procure, c'est la chaleur solaire qui s'y trouve. Le pain est nécessaire à tous, parce qu'il est l'œuvre du soleil, et qu'il recèle en lui beaucoup de chaleur solaire. Le blé chauffe qui le mange.

Le bois et les poutres sont nécessaires parce qu'ils recèlent la chaleur. Qui achète du bois pour l'hiver achète de la chaleur solaire, en brûlant ce bois, l'hiver, à son gré, c'est de la chaleur solaire qu'il produit dans sa maison.

(D'après Léon Tolstoï.)

4.—Μεταφράσεις καθαρογραμμέναι, εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου,—μὴ περιέχον δηλαδὴ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῆς μεταφράσεως,—μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ψευδώνυμον (ἂν ἔχῃ) τοῦ διαγωνιζομένου, εἶνε δεκταὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν μου *μέχρι τῆς 15 Μαΐου ἐ. ἔ.*

5.—Ἡ καλλιτέρα μετάφρασις θὰ δημοσιευθῇ μαζὶ μὲ τὴν κρίσιν εἰς ἓν τῶν φυλλαδίων τοῦ Ἰουνίου. Βραβεῖα δὲ θὰπονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα διὰ τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμούς, τὰ ὁποῖα βλέπετε εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Ζ', ἄρθρον 3, § α', β', γ'. (φυλλάδιον 1, σελ. 8.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 29 Μαρτίου 1911

ΕΦΙΣΤΩ τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ νέου ὅρου τοῦ σήμερον προκηρυσσομένου Διαγωνισμοῦ τῶν Λύσεων. Ὡς βλέπετε, καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ψευδώνυμον (συνδρομηταὶ καὶ ἀδέλφια των, ὄχι ἀγορασταί), εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος, πληρώνοντες 10 λεπτὰ διὰ κάθε των λυσόχαρτον,δηλαδὴ διὰ τὰς λύσεις ἑκάστου φυλλαδίου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέξετε καὶ εἰς ἓν ἄλλο: Εἰς τὸν χάρτην τῶν λύσεων δὲν πρέπει νὰ γράφωνται παρὰ *μόνον* αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Αἱ λύσεις τῶν ἑβδομαδιαίων Διαγωνισμῶν, καθὼς καὶ αἱ ἀπαντήσεις εἰς τοὺς ἄλλους πρέπει νὰ γράφωνται χωριστά,ἐπὶ χάρτου κοινοῦ. Ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Ἤθελα, *Μασκώτ*, νὰ ἠμποροῦσα νὰ προξενῶ τὴν ἰδίαν χαρὰν εἰς τοὺς τόσους ποῦ περιμένουν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶνε δυνατόν. Ἡ σελὶς τῆς συνεργασίας εἶνε περιωρισμένη, καὶ ἀπὸ σαράντα κάποτε κομμάτια ποῦ λαμβάνω καθ' ἑβδομάδα, δὲν εἰμπορῶ νὰ δημοσιεύω παρὰ πέντε ἢ ἕξ. Πάντοτε διὰ κλήρου, ἀλλὰ τί σημαίνει; Τὰ ἄλλα μένουν καὶ περιμένουν...

Μὰ διατί τόση ἀπελπισία, *Ἑλληνικὴ Θεότης*; Ἤθελες λοιπὸν νὰ σοῦ εἰπῶ ὅτι εἰμπορεῖς νὰ κατασκευάσῃς ἓν ἀεροπλάνον σὰν τοῦ μικροῦ Λουκιανοῦ; Καλά! ἂν ἐπιμένῃς, δοκίμασε. Πάρε μίαν ἀνεμόσκαλαν,μία ὀμβρέλλαν, μίαν μηχανὴν αὐτοκινήτου κλπ. κλπ. νὰ ἰδοῦμε τί θὰ βγῇ; θὰ ἐπιτύχῃς καὶ σὺ ἐκ θαυμασίας συμπτώσεως τὰς ἀπατουμένας ἀναλογίας; Ἀλλ' αὐτὰ τὰ θαύματα δὲν γίνονται παρὰ μίαν φορά, — καὶ εἰς τὰ μυθιστορήματα...

Ὑπόδυλε Ἕλληνα, πολὺ μ' εὐχαρίστησε ἡ ἐπιστολή σου, ἡ ὁποία μαρτυρεῖ τόσην ἀγάπην. Μετ' ὀλίγον θὰ προκηρυχθῇ Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευμ. Ἀσκήσεων διὰ τὴν Β' ἑξαμηνίαν τοῦ 1911 καὶ τότε μόνον εἰμπορεῖς νὰ μοῦ στείλῃς τὰς Ἀσκήσεις ποῦ ἑτοιμάζεις. Σοῦ συνιστῶ νὰ διαβάσῃς τὸν ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ εἰς τὸ 1ον φυλλάδιον. Αὐτὸς θὰ σοῦ λύσῃ ὅλας σου τὰς ἀπορίας.

Ἀπὸ κανένα διαγωνισμὸν δὲν σὲ ἀπέκλεισα, *Δημήτριε Πολιορκητά*. Εἰς ὅλους εἶσαι δεκτός, ἀρκεῖ νὰ συμμορφώνεσαι μὲ τὸν ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, τὸν ὁποῖον σοῦ συνιστῶ νὰ διαβάσῃς προσεκτικά. Τὸ χειρόγραφον ἐκεῖνο εἶνε ὁλόκληρον σύγγραμμα καὶ ἐστάλη ὑπὸ ὅρους ποῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνουν δεκτοί.

Φίλε *Ἀθ. Δ. Κ.*, οἱοσδήποτε στέλλει λύσιν ἑβδομαδιαίου διαγωνισμοῦ συνοδευομένην μὲ δεκάλεπτον, εἴτε συνδρομητὴς εἶνε, εἴτε ἁπλοῦς ἀναγνώστης,συμμετέχει εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν λυτῶν.

Κι' ἐγὼ χαίρω πολὺ ποῦ ἀπεφάσισες νὰ μοῦ γράψῃς, *Μικρὲ Ἥρω*. Αἱ λύσεις σου ἔρχονται τακτικὰ καὶ μὴν ἀνησυχῇς. Διὰ τὸ ἄλλο ποῦ μ' ἐρωτᾷς, ποῦ νὰ ἐνθυμηθῶ! Ἕνα καὶ δύο λαμβάνω;

Φίλη τῶν Δυστυχῶν, πολὺ μοῦ ἤρεσε τὸ πρῶτό σου γραμματάκι. Μάλιστα ἐκεῖνο ποῦ λές, ὅτι ἂν σ' ἐρωτοῦσε κανεὶς ποία εἶνε ἡ καλύτερη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος καὶ ὁ καλύτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, θ' ἀπαντοῦσες: «Ἐκείνη ἡ ἡμέρα ποῦ λαμβάνω τὴν Διάπλασιν, καὶ ὁ διανομεὺς τοῦ ταχυδρομείου ποῦ μοῦ τὴν φέρνει». Γράφε μου!

Ὡραίας ἐπιστολὲς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Ἀπόρθητο Σοῦλι, Ἑλληνικὴ Δόξα, Παμφώς, Ἰωστεφεῖς Ἀθῆναι, Ἑλληνικὴ Ψυχὴ* καὶ ἡ *Προσδοκία τῶν Σκλάβων*, ποῦ κρίμα νὰ μὴν ἔχω τόπον, διὰ νὰ δημοσιεύσω ὅλο της τὸ γράμμα!

Καὶ αἱ ἐγκρίσεις τῆς σελίδος Συνεργασίας ἀναβάλλονται διὰ τὸ προσεχές.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Φίλεργος Χελιδών, α. (Γ. Σ.) *Δικηγόρος τῆς Νεολαίας*, κ. (Κ.Γ.) *Φοῖβος Ἀπόλλων*, α. (Θ. Σ. Δ.) *Μικρούλα Τραλαλά*, κ. (Μ. Π. Α.) *Φίλη τῶν Δυστυχῶν*, κ. (Ι. Μ.) *Σανθολάτρις*, κ. (;;; ?.) *Βράχος τῶν Γλάρων*, α. (Ν. Γ.) *Φιλόπατρις Σαμία*, κ. (Μ.Σ.) *Κουρσάρος τῆς Τζιῶς*,κ. (Σ. Ν.) *Λόρδος Βύρων*, κ. (Μ.Ν.) *Φασιανός*, α. (Κ. Ι.) *Προσδοκία τῶν Σκλάβων*, κ. (Δ.Π.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Ἑλληνικὴ Ψυχή, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: τὸ *Ναυτόπουλο τοῦ Ἀβέρωφ* (0) μὲ *Νέλκε, Σημαίαν τοῦ Ἀβέρωφ, Σονάταν τοῦ Διαβόλου* — ἡ *Ἀττικὴ Δύσις* (0) μὲ *Μασκώτ, Μιμόζαν, Σκόρπιους Μενεξέδες* — τὸ *Ἀπόρθητο Σοῦλι* (0) μὲ *Ἥρωΐδα τοῦ Σουλίου, Ἀθηναίαν Ἀριστοκρατίδα* — ὁ *Μικρὸς Ἀργοναύτης*, (0) μὲ *Κερκυραϊκὴν Αὔραν, Σαμιακὸν Ἀστέρα, Μπάρμπα-Γιώργον, Ἐξόριστον Ἀνθίδα* — τὸ *Ξενιτεμένο Ἑλληνόπουλο* (0) μὲ *Κραυγὴν Νίκης, Ἑλληνικὴν Δόξαν, Αὔραν τοῦ Εὐρίπου.*

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

[Δεκτὴ πᾶσα προσφορά, μέχρι καὶ τοῦ ἐλαχίστου ποσοῦ τῶν 10 λεπτῶν, πρὸς ἐγγραφὴν Ἀπόρων εἰς τὴν Διάπλασιν. Νέαι συστάσεις ἀπόρων θὰ γίνουν δεκταὶ πρὸς δημοσίευσιν, ἅμα ἐγγραφοῦν διὰ τῶν εἰσφορῶν καὶ οἱ ὁπολειπόμενοι 54 ἐκ τῶν συστηθέντων ἤδη εἰς προηγούμενα φύλλα.]

2ον ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ 1ου Δελτίου δρ.0,45.

Νέαι εἰσφοραί: Κυριόπουλο λεπ. 30, Νηρηΐς λεπ. 30, Ἰωαν. Ἐμμ. Κασελάκης λεπ. 20, Ἀριωὴ λεπ. 10, Πρίγκιψ τῆς Σμύρνης λεπ. 20, Ἑλένη Κ. Στρούμζη δρ. 1, Αἱμματόβρυτος Ἑλληνικὴ Σημαία λεπ. 15, Πύρ-

γος τῆς Βενετίας λεπ. 50, Μαρίκα Π. Βόλτου δρ. 2, Ἰωάννα Ι. Μέρμηγκα δρ. 1, Ἰοστεφεῖς Ἀθῆναι λεπ. 40, Χάων δρ. 1.—Τὸ ὅλον μέχρι τῆς 30 Μαρτίου δρ. 7,60. Ἅμα γίνουν ὀκτὼ δραχμαί, θὰ ἐγγράψω καὶ ἄλλον ἀπορον. Καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς. Ἀλλὰ νὰ στέλλετε!

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Βασίλειον τὸν Βουλγαροκτόνον* (ἔστειλα·) *Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος* (μὴν ἀνησυχῇς καὶ αὐτὰ εἶνε περιττά· μόνον εὐχαριστίας ἔχω διὰ σέ, ποῦ ἐνεργεῖς μὲ τόσον ζῆλον καὶ ἀγάπην·) *Θ. Α. Βίης.* (ἡ ἄλλη κλήρωσις θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἰουλίου·) *Φῶτον Τζαβέλλαν* (ἑτοίμαζε, διότι θὰ προκηρυχθῇ ἐντὸς ὀλίγου·) *Ἀσύρματον Τηλέγραφαν* (νὰ εὐχαριστῆς τὸν κλῆρον ποῦ σ' εὐνόησεν· ἔλαβα·) *Μεσημβρινὸν Ἀστέρα* (πρὸς τὸ παρόν, ὄχι· διὰ τὰ ἄλλα, τὸ σημερινὸν φύλλον σὲ πληροφορεῖ·) *Ἀεροναυτοπόλλαν* (ἔστειλα·) *Ἀττικὴν Λύσιν* (κ' ἐγὼ δὲν εἰξεύρω ἀκόμη τί ἀπεφασίσθη· τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι αἱ ἐξετάσεις φέτος θὰ γίνουν ὀλίγον ἀργότερα·) *Αἰγεῖρον* (ἀπὸ τώρα; μπορεῖς νὰ μοῦ γράφῃς κάπου-κάπου· συνήθως οἱ φίλοι μου μόνον τὸν τελευταῖον μῆνα τῶν ἐξετάσεων διακόπτουν ἢ ἀραιώνουν τὴν ἀλληλογραφίαν των·) *Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ* (αὐτὴ βέβαια θὰ εἶνε ἡ λύσις·) *Κάρμεν* (κρίμα! φαίνεται ὅτι ἐχάθησαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· διότι δὲν πιστεύω νὰ ἐνομίσατε ὅτι σᾶς ἀπέκλεισα καὶ τὰς δύο·) *Μέλανα Ἱππότην* (κ' ἐγὼ ἐλπίζω νὰ τοὺς αὐξήσῃς·) *Μακεδόνισσαν* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Ἕλλην Σαρ.* (οἱ ἀγοραστὰ μόνον εἰς τὰς λύσεις τῶν Ἑβδ. Διαγωνισμῶν συμμετέχουν·) *Καμέλιαν* (σὲ παραπέμπω εἰς τὸ Η' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ, ποῦ εἶνε τυπωμένος εἰς τὸ 1ον φύλλον·) *Δανίτσαν Ν.Κ.* (γραμματόσημον 5 mill. καὶ ὄχι ἑνὸς πρέπει νὰ ἐσωκλείῃς μὲ τὴν λύσιν σου·) *Θριαμβεύοντα Μεγαλοϊδεάτην* (δὲν εἰξεύρω·) *Ροδοπαίαν Ἑλληνοπούλαν* (προφανῶς ἦτο ἀντιγραφή, δηλαδὴ λογοκλοπία, καὶ ἔλαβα τὰ μέτρα μου ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ κυρίου·) *Τρελλὴν Νειάτη* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Μικρὸν Ἀργοναύτην* (εἶνε συνδρομητής, ἀλλὰ δὲν ἔχει ψευδώνυμον·) *Ξενετσυμένο Ἑλληνόπουλο* (χαίρω ποῦ ἔγεινες καλά·) *Ἀνδρεῖον Ἄνδριον* (δὲν γνωρίζω τὸν ποιητήν·) *Φιλόπατριν Ἴωνα* (ἔστειλα·) *Φασιανόν* (ναί, προφθάνεις·) *Αὔραν τοῦ Εὐρίπου* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Χάωνα* κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 *Μαρτίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 19 Ἀπριλίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 14 Μαΐου.

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων

[Κατὰ τάνωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 125ος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων. Εἰς τοῦτον δύνανται νὰ λάβουν μέρος καὶ οἱ ἄνευ ψευδωνύμου συνδρομηταί, ἀποστέλλοντες ἐν δεκάλεπτον γραμματόσημον μαζὶ μὲ κάθε των λυσόχαρτον.]

170. Λεξίγριφος λογοπαικτικὸς

Ἀπὸ ἓν τὸ μόνο ἀποτελοῦμαι,
Ἀράχνη, μέλισσα, μύγα καλοῦμαι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σημαιοφόρου Ἕλληνος

171. Συλλαβόγριφος

Φθόγγον μουσικὸν
Μὲ ποταμὸν ἑνόνω,
Κι' ἄλλον ποταμόν
Ἀμέσως φανερόνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ὀνειροπόλου Ψυχῆς

172. Πυραμὶς

Οἱ σταυροὶ φυτὸν ἀνερπυστικόν.
\+ = Ζῴων χρήσιμον.
* + * = Πτηνὸν θηρόδιον.
** + ** = Ἀρχαῖος ἥρως.
*** + *** = Τιτάν.
**** + **** = Βασίλισσα Ἀμαζόνων.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπερήφανου Ἰκαριεῦ

173. Ἐπιγραφὴ

Ο Ο Σ Ο Η
Α Ε Λ Ε
Ν Τ
Θ Λ
Π Τ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Οὐτίνος

174—176. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα πόλεων.

1.—Ὁ δάσκαλός σου λέγει, Κῶτσο, γρῦπῶς εἶπες εἰς τὰς ἐξετάσεις!..

2.—Καὶ τὸ αἷμα λοιπὸν παγόνει;

3.—Τί ἄραγε, Μαρία, θὰ φάγωμεν;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δουλίσσης τοῦ Δάντεως

177. Διπλῆ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν *ἀρχικὰ γράμματα* κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν θεὸν τῶν ἀρχαίων, τὰ δὲ *τελικὰ* θεάν.

1, Θεά. 2, Γυνὴ τῆς Π. Γραφῆς. 3, Νῆσος τῆς Εὐρώπης. 4, Πόλις τῆς Κρήτης. 5, Ὄρος τῆς Ἀσίας ἱερόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκείας Ἐλπίδος

178. Γρίφος

μω μω		ρτε		τρε
μω μω		τρε τρε		τρε τρε
μω μω		τρε τρε		τρε τρε
μω μω		τρε τρε		τρε τρε
μω	κε	τρε τρε		τρε τρε
μω		τρε	τρε	τρε

μανθάνεις τὴν ἄλλη θεά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θριαμβευούσης Ἑλλάδος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ὑποστηρίζει τὸν Ἑνωτικὸν Συνδυασμὸν!! Ἑνωθεῖσα μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων πανισχύρων συλλόγων, κατέρχεται εἰς τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1911.—Πᾶς πληρώνων 1,20 κατὰ τριμηνίαν δύναται νὰ συγκαταλεχθῇ εἰς τὸ ψηφοδέλτιον κατόπιν κληρώσεως δέκα, ἐξ ὧν τρεῖς ἀρχηγοί.—Προκηρυχθήσονται διαγωνισμοὶ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων μὲ πλούσια δῶρα.—Πληθυνομένων τῶν διορισμῶν, θεωροῦμεν περιττὴν δημοσίευσίν των ἐν Διαπλάσει.—Τιτλοφοροῦνται Κόμητες: οἱ ὑπουργοί· Βαρῶνοι: *Βολταῖρος* (προδιβαζόμενος πρέσβυς), *Σαμιακὴ Αὔρα, Διάπλασις Μέλλοντος, Χρυσοβόστρυχη*,—Πρωτεῖα στοὺς Ἑνωτικούς.—Πλείονα πληροφορίας παρὰ *Δεινοπαθουμένης Ἑλλάδος*, Βόλος P. R.

Ψηφίσατε τοὺς κάτωθι ἑνωτικούς: *Δεινοπαθουμένην Ἑλλάδα, Λατρευτὴν Πατρίδα, Ἰδανικὸν Ἑλλήνων, Θριαμβεύοντα Μεγαλοϊδεάτην, Χρυσόφτερην Ἐλπίδα, Κυματίζουσαν Κυανόλευκον, Ἐλευθερίαν ἢ Θάνατος, Λατρευτὴν Σταυροφόραν, Ἀδελφὴν Λευτεριά, Ἅρμα τῆς Νίκης.—Τουρκομάχος Ἑλλάς.* (ΙΑ', 66).

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια μὲ δεσποινίδας. Ἡ διεύθυνσίς μου: *Μαραμένην Καμέλιαν*, Poste-restante, Καλάμας.

ΕΓΕΡΣΙΣ, ἐφημερὶς πολιτικὴ τῶν αἰδήσεων καὶ δικαστική, ἐν Βόλῳ ἐκδιδομένη καθ' ἑβδομάδα. Δημοσιεύει σιανδήποτε ἀγγελίαν καὶ δέχεται πανταχόθεν ἀνταποκριτάς.—***Συνδρομή:*** *Ἐσωτερικοῦ* ἐτησία δρ. 7, ἑξάμ. δρ. 4.—*Ἐξωτερικοῦ* ἐτησία δρ. 10, ἑξάμ. δρ. 5. (ΙΑ', 61—62)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΟΞΑ

Ὑπουργία Δημοψηφίσματος

Συγχαίρω θερμῶς τοὺς βραβευθέντας, ἰδιαιτέρως *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα, Κερκυραϊκὸν Ἀστέρα* καὶ *Βασίλισσαν τῆς Κύπρου.—Κερκυραϊκὴ Αὔρα.* (Α1,69)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 18ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 145]

ΑΘΗΝΩΝ: *Χ. Σοῦλης, Ι. Ν. Κουμουτσόπουλος, Τ. Ν. Σαλάρδης, Ε. Ι. Ζωμπάνος, Ἐλπὶς Κ. Κυφανοῦ, Ν. Α. Μελισσινός, Θαλασσία Αὔρα, Ἀδαμαντία Α. Τριανταφυλλίδου, Ι. Εμ. Μανουσάκης, Η. Χριστοφορίδης, Ζ. Μ. Κάβης, Α. Ι. Σπασενόπουλος, Ι. Σ. Ἀποστολάκης, Ἀντ. Δ. Ρικάκης, Λουκία Δ. Παπαναστασίου, Ἀγγ. Ρόντης, Π. Μ. Κωνσταντινίδης, Ν. Φ. Κλῆρης, Ν. Σ. Ἀποστολάκης.*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: *Ν. Π. Ἡρίκης, Σ. Γ. Φωτόπουλος, Μ. Μαυρομάτη, Σοφία Βαρύγγη, Χρηστ. Ρηγλίνου, Κ. Κατσιμαντής, Ἀττικὴ Λύσις, Σ. Α. Ἀντωνιάδης.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: *Πτ. Ἀν. Ταραῆς.*
ΑΜΑΡΟΥ: *Π. Δ. Χρυσόπουλος.*
ΒΟΛΟΥ: *Σ. Κυριάκου, Σ. Μαλαράκης.*
ΒΡΑΧΑΤΙΟΥ: *Ἐλευθερία Ι. Νικολαΐδου.*
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: *Πετρωνία Α. Ζάη.*
ΚΑΛΑΜΩΝ: *Δωρίσσα τοῦ Δάντειν, Μ. Ν. Κουρουτσος.*
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: *Α. Τηλιγράδης, Χάων, Ζῆτω ἡ Ἕνωσις.*
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: *Λουκία Χ. Κυριακάτου, Ἀσπασία Ἀνθ. Πυλαρινοῦ.*
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: *Β. Δ. Οἰκονομόπουλος, Π. Ι. Δημητρακόπουλος, Π. Δ. Κανιάρης (15), Ἀφ. Δ. Κανιάρης, Μιχ. Α. Τρίκκας.*
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: *Ἕνας γυρὸς ὁπογραφῆν, Χρ. Καραστεργίου.*
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: *Θ. Σπ. Δημόπουλος, Β. Δ. Ρόδης, Β. Γ. Πολυχρονιάδης.*
ΠΑΤΡΩΝ: *Χ. Ι. Καραλάμπης.*
ΣΥΡΟΥ: *Δόμφοφλήτων, Αἰκατερίνη Ι. Σκανδωνῆ, Φωφὼ Ν. Τζῶνη, Φρ. Ν. Σαλάχας, Φώτ. Θεοδ. Χρ. Μουχτόπουλος, Θ. Δ. Βλῆζιώτης, Ἕλλη Σαρίδου.*
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: *Ἀφροέσσα Θάλασσα.*
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: *Π. Ι. Τζιάνης, Γ. Ν. Κωτσῆς, Δ. Ι. Λάμπρου, Χρ. Δ. Γερμανίνης, Ἕλλη Μαραφίνα Μ. Ἔβερτ, Ἀντ. Π. Βλαχαντώνης, Ἑλληνικὴ Δόξα, Μ. Μαυρίκης, Χρ. Δ. Ζάχος.*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: *Ἑλένη Κ. Στρούζη, Ἰωάννα Ι. Μέρμηγκα, Κ. Ι. Βιτιάδης, Χ. Γ. Παππᾶς, Ἄπορος Κόρινθος, Καλλιόπη Μαυρίκου, Ἀλ. Π. Βερβέλης, Μαργαρίτα Ροδοπανάκη, (15, 16), Μαρία Π. Βόλτου.*
ΕΞΕΤΕΡ (*Ἀγγλία*) *Ἀστρον Ἑσπερινόν.*
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: *Ι. Ν. Τζοβενῆς.*
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: *Π. Κ. Οἰκονομίδης (15) Γ. Χρηστίδης (15).*
ΚΥΔΩΝΙΩΝ: *Δ. Α. Μωραϊτέλης.*
ΚΩΠΟΛΕΩΣ: *Κ. Κουμούγλου, Σοφία, Κάρμεν.*
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: *Θ. Ι. Κυρεαλίδης.*
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: *Σοφία Μάσχου, Λιλίκα Λαμπόκου, Βιργινία Σωσσοῦ, Κ. Δάρρας, Εὐαγγελία Σουρῆ, Δέσποινα Κ. Μανδάλη, Ἕλενη Δεικάκη, Καλλιόπη Πόλλαχῆ, Γ. Σμαράγδης, Μαρίκα Ι. Διαμαντάκη, Δικαὶ Θεά, Ἄννα Χανδρῆ, Κερκυραϊκὴ Αὔρα, Μ. Π. Γιαννουλάτου, (15), Βασίλισσα τῆς Κύπρου (15).*
ΠΥΡΓΟΥ (*Βουλγαρία*): *Πουλχερία Π. Μουτσογιάννη (15—16).*
ΡΑΜΛΙΟΥ: *Γαβριέλλα Κ. Μαυράκη.*
ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ: *Ἀφ. Β. Ἐπιτρόπου.*

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐφύντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς τρεῖς: ΠΑΥΛΟΣ Δ. ΚΑΝΙΑΡΗΣ *ἐν Κορίνθῳ,* ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΜΑΥΡΙΚΟΥ *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ,* ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΣΤΑΩΝΟΠΟΥΛΟΣ *ἐδῶ Νίκης 39 ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεγράφη δι' ἓξ μήνας, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μίαν τριμηνον ἑκάστος. Ὅλοι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου.*

Πλουσίζουν δρ. 2,40 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλαντες πενταλέπτου ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ἑβδομαδικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὅστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρὰ).

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἀγ. Θεοδώρων.— 2071